

عیسی در حضور پیلاتس

¹ پس تمام جماعت ایشان برخاسته، او را نزد پیلاتس بردند. ² و شکایت بر او آغاز نموده، گفتند: این شخص را یافته‌ایم که قوم را گمراه می‌کند و از جزیه دادن به قیصر منع می‌نماید و می‌گوید که خود مسیح و پادشاه است. ³ پس پیلاتس از او پرسیده، گفت: آیا تو پادشاه یهود هستی؟ او در جواب وی گفت: تو می‌گویی. ⁴ آنگاه پیلاتس به رؤسای کهنه و جمیع قوم گفت که: در این شخص هیچ عیبی نمی‌یابم. ⁵ ایشان شدت نموده، گفتند: که قوم را می‌شوراند و در تمام یهودیه از جلیل گرفته تا به اینجا تعلیم می‌دهد.

عیسی در حضور هیروдіس

⁶ چون پیلاتس نام جلیل را شنید: پرسید که آیا این مرد جلیلی است؟ ⁷ و چون مطلع شد که از ولایت هیروдіس است او را نزد وی فرستاد، چونکه هیروдіس در آن ایام در اورشلیم بود.

⁸ اما هیروдіس چون عیسی را دید، بغایت شاد گردید زیرا که مدت مدیدی بود می‌خواست او را ببیند چونکه شهرت او را بسیار شنیده بود و مترصد می‌بود که معجزه‌های از او ببیند. ⁹ پس چیزهای بسیار از وی پرسید لیکن او به وی هیچ جواب نداد. ¹⁰ و رؤسای کهنه و کاتبان حاضر شده، به شدت تمام بر وی شکایت می‌نمودند. ¹¹ پس هیروдіس با لشکریان خود او را اقتضاح نموده و استهزا کرده، لباس فاخر بر او پوشانید و نزد پیلاتس او را باز فرستاد. ¹² و در همان روز پیلاتس و هیروдіس با یکدیگر مصالحه کردند، زیرا قبل از آن در میانشان عداوتی بود.

حکم اعدام عیسی

¹³ پس پیلاتس روسای کهنه و سرادران و قوم را خوانده، ¹⁴ به ایشان گفت: این مرد را نزد من آورید که قوم را می‌شوراند. الحال من او را در حضور شما امتحان کردم و از آنچه بر او ادعا می‌کنید اثری نیافتم. ¹⁵ و نه هیروдіس هم زیرا که شما را نزد او فرستادم و اینک، هیچ عمل مستوجب قتل از او صادر نشده است. ¹⁶ پس او را تنبیه نموده، رها خواهم کرد. ¹⁷ زیرا او را لازم بود که هر عیدی کسی را برای ایشان آزاد کند. ¹⁸ آنگاه همه فریاد کرده، گفتند: او را هلاک کن و برآبایا را برای ما رها فرما. ¹⁹ و او شخصی

یسوع امام پیلاتس و هیروдіس

¹ قَامَ كُلُّ جُمُوهَرِهِمْ وَجَاءُوا بِهِ إِلَى بِيَلَاطُسَ. وَابْتَدَأُوا يَسْتَكُونُونَ عَلَيْهِ قَائِلِينَ: إِنَّا وَجَدْنَا هَذَا يُفْسِدُ الْأُمَّةَ وَيَمْنَعُ أَنْ نُعْطِيَ جَزْيَةَ لَقَيْصَرِ قَائِلًا: إِنَّهُ هُوَ مَسِيحُ مَلِكٌ. ³ فَسَأَلَهُ بِيَلَاطُسُ قَائِلًا: أَنْتَ مَلِكُ الْيَهُودِ؟ فَأَجَابَهُ وَقَالَ: أَنْتَ تَقُولُ. ⁴ فَقَالَ بِيَلَاطُسُ لِرُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَالْجُمُوعِ: إِنِّي لَا أَجِدُ عَلَيْهِ فِي هَذَا الْإِنْسَانِ. ⁵ فَكَانُوا يُسَدِّدُونَ قَائِلِينَ: إِنَّهُ يُهَيِّجُ الشَّعْبَ وَهُوَ يُعَلِّمُ فِي كُلِّ الْيَهُودِيَّةِ مُبَدِّنًا مِنَ الْجَلِيلِ إِلَى هُنَا. ⁶ فَلَمَّا سَمِعَ بِيَلَاطُسُ ذِكْرَ الْجَلِيلِ سَأَلَ: هَلِ الرَّجُلُ جَلِيلِيٌّ؟ وَجِبْنَ عَلِمَ أَنَّهُ مِنْ سُلْطَنَةِ هِيرُودُسَ أَرْسَلَهُ إِلَى هِيرُودُسَ إِذْ كَانَ هُوَ أَيْضًا تِلْكَ الْإَيَّامِ فِي أُورُشَلِيمَ.

⁸ وَأَمَّا هِيرُودُسُ فَلَمَّا رَأَى يَسُوعَ فَرِحَ فَرَحًا لَبَنَةً كَانَ يُرِيدُ مِنْ زَمَانٍ طَوِيلٍ أَنْ يَرَاهُ لِسَمَاعِهِ عَنْهُ أَسْيَاءٌ كَثِيرَةٌ وَتَرَجَّى أَنْ يَرَاهُ يَصْنَعُ آيَةً. ⁹ وَسَأَلَهُ بِكَلَامٍ كَثِيرٍ فَلَمْ يُجِبْهُ بِشَيْءٍ. ¹⁰ وَوَقَفَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةُ يَسْتَكُونُونَ عَلَيْهِ يَأْسِتَدَادِ. ¹¹ فَاحْتَقَرَهُ هِيرُودُسُ مَعَ عَسْكَرِهِ وَاسْتَهْزَأَ بِهِ وَأَلْبَسَهُ لِبَاسًا لَامِعًا وَرَدَّهُ إِلَى بِيَلَاطُسَ. ¹² فَصَارَ بِيَلَاطُسُ وَهِيرُودُسُ صَدِيقَيْنِ مَعَ بَعْضِهِمَا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لِأَنَّهُمَا كَانَا مِنْ قَبْلُ فِي عَدَاوَةٍ بَيْنَهُمَا.

پیلاتس حکم علی یسوع

¹³ فَدَعَا بِيَلَاطُسُ رُؤَسَاءَ الْكَهَنَةِ وَالْعُظَمَاءَ وَالشَّعْبَ. ¹⁴ وَقَالَ لَهُمْ: قَدْ قَدَّمْتُمْ إِلَيَّ هَذَا الْإِنْسَانَ كَمَنْ يُفْسِدُ الشَّعْبَ، وَهَذَا أَتَا قَدْ فَحَصْتُ قُدَّامَكُمْ وَلَمْ أَجِدْ فِي هَذَا الْإِنْسَانِ عَلَيْهِ مِمَّا تَسْتَكُونُونَ بِهِ عَلَيْهِ. ¹⁵ وَلَا هِيرُودُسُ أَيْضًا، لِأَنِّي أَرْسَلْتُكُمْ إِلَيْهِ، وَهَذَا لَا شَيْءَ يَسْتَجِبُ الْمَوْتَ صُنِعَ مِنْهُ. ¹⁶ فَأَنَا أَوْدُبُهُ وَأَطْلِفُهُ. ¹⁷ وَكَانَ مُصْطَرًّا أَنْ يُطْلَقَ لَهُمْ كُلُّ عِيدٍ وَاحِدًا. ¹⁸ فَصَرَّخُوا يَجْمَلْنَاهُ قَائِلِينَ: خُذْ هَذَا وَأَطْلِقْ لَنَا بَارْتَاَسَ. ¹⁹ وَذَلِكَ كَانَ قَدْ طَرِحَ فِي السَّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ حَدَثَتْ فِي الْمَدِينَةِ وَقَتْلِ. ²⁰ فَتَدَاهُمُ أَيْضًا بِيَلَاطُسَ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُطْلَقَ يَسُوعَ. ²¹ فَصَرَّخُوا قَائِلِينَ: اضْلِبْهُ، اضْلِبْهُ. ²² فَقَالَ لَهُمْ ثَالِثَةً: فَإِنَّ سَبْرَ عَمَلٍ هَذَا؟ إِنِّي لَمْ أَجِدْ فِيهِ عَلَيْهِ لِلْمَوْتِ، فَأَنَا أَوْدُبُهُ وَأَطْلِفُهُ. ²³ فَكَانُوا يَلْجُونَ بِأَصْوَاتٍ عَظِيمَةٍ طَالِبِينَ أَنْ يُضْلَبَ. فَقَوَّيْتُ أَصْوَاتَهُمْ وَأَصَوَاتُ رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ. ²⁴ فَحَكَمَ بِيَلَاطُسُ أَنْ تَكُونَ طَلَبُهُمْ. ²⁵ فَأَطْلَقَ لَهُمْ الَّذِي طَرِحَ فِي السَّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ وَقَتْلِ، الَّذِي طَلَبُوهُ، وَأَسْلَمَ يَسُوعَ لِمَسْبِيئِيهِمْ.

الطريق الى الصلب

²⁶ وَلَمَّا مَصَّوْا بِهِ أَمْسَكُوا سِمْعَانَ، رَجُلًا قَيْرَوَانِيًّا كَانَ آتِيًّا
مِنَ الْحَقْلِ، وَوَضَعُوا عَلَيْهِ الصَّلِيبَ لِيَحْمِلَهُ خَلْفَ
يَسُوعَ. ²⁷ وَتَبِعَهُ جُمُوهٌ كَثِيرٌ مِنَ الشَّعْبِ، وَالنِّسَاءِ اللَّوَاتِي
كُنَّ يَلْطَمُنَ أَيْضًا وَيُبْخَنَ عَلَيْهِ. ²⁸ قَالَتْ فَتَ إِنِّيهِنَّ يَسُوعُ
وَقَالَ: يَا بَنَاتِ أورشليم، لَا تَبْكِينَ عَلَيَّ بَلْ ابْكِينَ عَلَيَّ
أَنْفُسِكُنَّ وَعَلَى أَوْلَادِكُنَّ. ²⁹ لَأَنَّ هَذَا أَيَّامَ تَأْتِي يَقُولُونَ
فِيهَا: طوبى لِلْعَوَاقِرِ وَالْبُطُولِ الَّتِي لَمْ يَلِدْ وَالَّذِي الَّتِي
لَمْ تُرْضِعْ. ³⁰ حِينَئِذٍ يَبْتَذِنُونَ يَقُولُونَ لِلْجِبَالِ: اسْقِطِي
عَلَيْنَا، وَلِلْأَكَامِ: غَطِّبَا. ³¹ لَأَنَّ إِنْ كَانُوا بِالْعُودِ الرَّطْبِ
يَفْعَلُونَ هَذَا فَمَاذَا يَكُونُ بِأَلْيَاسِ. ³² وَجَاءُوا أَيْضًا بِأَتْنِينَ
آخَرِينَ مُذْبَنِينَ لِيُقْتَلَ مَعَهُ.

صلب يسوع

³³ وَلَمَّا مَصَّوْا بِهِ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي يُدْعَى جُمُجْمَةً
صَلَبُوهُ هُنَاكَ مَعَ الْمُذْبَنِينَ، وَاحِدًا عَنْ يَمِينِهِ وَالْآخَرَ عَنْ
يَسَارِهِ. ³⁴ فَقَالَ يَسُوعُ: يَا أَبَتَاهُ، اغْفِرْ لَهُمْ لِأَنَّهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ مَاذَا يَفْعَلُونَ. وَإِذِ اقْسَمُوا ثِيَابَهُ اقْتَرَعُوا عَلَيْهِا. ³⁵
وَكَانَ الشَّعْبُ وَاقِفِينَ يَنْظُرُونَ، وَالرُّؤَسَاءُ أَيْضًا مَعَهُمْ
يَسَخَرُونَ بِهِ قَائِلِينَ: خَلِّصْ آخَرِينَ، وَلِيُخَلِّصَ نَفْسَهُ إِنْ
كَانَ هُوَ الْمَسِيحُ مُخْتَارَ اللَّهِ. ³⁶ وَالْجُنْدُ أَيْضًا اسْتَهْزَأُوا بِهِ
وَهُمْ يَأْتُونَ وَيَقْدِّمُونَ لَهُ خَلًّا قَائِلِينَ: إِنْ كُنْتَ أَمْلَكَ
الْيَهُودَ فَخَلِّصْ نَفْسَكَ؟ ³⁸ وَكَانَ عُتْوَانٌ مَكْتُوبٌ فَوْقَهُ
يَاخُزْفِي يُوثَابِيَّةَ وَرُومَانِيَّةَ وَعِبْرَانِيَّةَ: هَذَا هُوَ مَلِكُ
الْيَهُودِ. ³⁹ وَكَانَ وَاحِدٌ مِنَ الْمُذْبَنِينَ الْمُغْلَقِينَ يُجَدِّفُ عَلَيْهِ
قَائِلًا: إِنْ كُنْتَ أَنْتَ الْمَسِيحُ، فَخَلِّصْ نَفْسَكَ
وَإِثَابًا. ⁴⁰ فَاجَابَ الْآخَرُ وَانْتَهَرَهُ قَائِلًا: أَوَلَا أَنْتَ تَخَافُ اللَّهَ
إِذْ أَنْتَ تَحْتَ هَذَا الْحُكْمِ يَعْنِيهِ. ⁴¹ أَمَّا تَحْنُ فَيَعْدُلُ لَأَنَّا
تَتَأَلَّى اسْتِحْقَاقَ مَا فَعَلْنَا، وَأَمَّا هَذَا فَلَمْ يَفْعَلْ شَيْئًا لَيْسَ
فِي مَحَلِّهِ. ⁴² ثُمَّ قَالَ لِيَسُوعَ: اذْكُرْنِي، يَا رَبُّ، مَتَى جِئْتُ
فِي مَلَكُوتِكَ. ⁴³ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكَ: إِنَّكَ
الْيَوْمَ تَكُونُ مَعِي فِي الْفِرْدَوْسِ.

موت يسوع

⁴⁴ وَكَانَ تَحْتِ السَّاعَةِ السَّادِسَةِ، فَكَانَتْ طُلَمَةٌ عَلَى
الْأَرْضِ كُلِّهَا إِلَى السَّاعَةِ الثَّابِعَةِ. ⁴⁵ وَأَطْلَمَتِ الشَّمْسُ
وَأَسْفَقَ حِجَابُ الْهَيْكَلِ مِنْ وَسْطِهِ. ⁴⁶ وَتَادَى يَسُوعُ
بِصَوْتٍ عَظِيمٍ وَقَالَ: يَا أَبَتَاهُ، فِي يَدَيْكَ أَسْتَوْدِعُ رُوحِي.
وَلَمَّا قَالَ هَذَا أَسْلَمَ الرُّوحَ. ⁴⁷ فَلَمَّا رَأَى قَائِدُ الْمَمْلَكَةِ مَا كَانَ
مَجْدَ اللَّهِ قَائِلًا: بِالْحَقِيقَةِ كَانَ هَذَا الْإِنْسَانُ بَارًّا. ⁴⁸ وَكُلُّ
الْجُمُوعِ الَّذِينَ كَانُوا مُجْتَمِعِينَ لِهَذَا الْمَنْظَرِ لَمَّا أَبْصَرُوا

بود که به سبب شورش و قتل که در شهر واقع شده
بود، در زندان افکنده شده بود. ²⁰ باز پیلطس ندا کرده،
خواست که عیسی را رها کند. ²¹ لیکن ایشان فریاد زده
گفتند: او را مصلوب کن، مصلوب کن. ²² بار سوم به
ایشان گفت، چرا؟ چه بدی کرده است؟ من در او هیچ
علت قتل نیافتم. پس او را تأدیب کرده رها
می‌کنم. ²³ اما ایشان به صداهای بلند مبالغه نموده،
خواستند که مصلوب شود و آوازهای ایشان و رؤسای
کهنه غالب آمد. ²⁴ پس پیلطس فرمود که برحسب
خواهش ایشان بشود. ²⁵ و آن کس را که به سبب
شورش و قتل در زندان حبس بود که خواستند، رها
کرد و عیسی را به خواهش ایشان سپرد.

روی صلیب

²⁶ و چون او را می‌بردند، شمعون قیروانی را که از
صحرا می‌آمد مجبور ساخته، صلیب را بر او گذاردند تا
از عقب عیسی برود. ²⁷ و گروهی بسیار از قوم و زبانی
که سینه می‌زدند و برای او ماتم می‌گرفتند، در عقب او
افتادند. ²⁸ آنگاه عیسی به سوی آن زنان روی گردانیده،
گفت: ای دختران اورشلیم، برای من گریه نکنید، بلکه
بجهت خود و اولاد خود ماتم کنید. ²⁹ زیرا اینک، ایامی
می‌آید که در آنها خواهند گفت: خوشبختان نازادگان و
رحمهایی که بار نیاوردند و پستانهایی که شیر
ندادند. ³⁰ و در آن هنگام به کوه‌ها خواهند گفت که: بر
ما بیفتید، و به تله‌ها که: ما را پنهان کنید. ³¹ زیرا اگر این
کارها را به چوب تر کردند، به چوب خشک چه خواهد
شد؟ ³² و دو نفر دیگر را که خطاکار بودند نیز آوردند تا
ایشان را با او بکشند.

عیسی بر صلیب و مرگ او

³³ و چون به موضعی که آن را کاسه سر می‌گویند
رسیدند، او را در آنجا با آن دو خطاکار، یکی بر طرف
راست و دیگری بر چپ او مصلوب کردند. ³⁴ عیسی
گفت: ای پدر، اینها را ببامرز، زیرا که نمی‌دانند چه
می‌کنند. پس جامه‌های او را تقسیم کردند و قرعه
افکندند.

³⁵ و گروهی به تماشا ایستاده بودند. و بزرگان نیز
تمسخرکنان با ایشان می‌گفتند: دیگران را نجات داد.
پس اگر او مسیح و برگزیده خدا می‌باشد خود را
برهاند. ³⁶ و سپاهیان نیز او را استهزا می‌کردند و آمده،

مَا كَانَ رَجَعُوا وَهُمْ يَقْرَعُونَ صُدُورَهُمْ. ⁴⁹ وَكَانَ جَمِيعُ مَعَارِفِهِ وَنِسَاءُ كُنَّ قَدْ تَبِعْنَهُ مِنَ الْجَلِيلِ وَافِيفِينَ مِنْ بَعِيدٍ يَنْظُرُونَ ذَلِكَ.

دفن یسوع

⁵⁰ وَإِذَا رَجُلٌ اسْمُهُ يُوسُفُ، وَكَانَ مُشِيرًا وَرَجُلًا صَالِحًا بَارًّا، ⁵¹ هَذَا لَمْ يَكُنْ مُوَافِقًا لِرَأْيِهِمْ وَعَمَلِهِمْ، وَهُوَ مِنَ الرَّامَةِ مَدِينَةٍ لِلْيَهُودِ، وَكَانَ هُوَ أَيْضًا يَنْتَظِرُ مَلَكُوتَ اللَّهِ، ⁵² هَذَا تَقَدَّمَ إِلَى بِيلاطُسَ وَطَلَبَ جَسَدَ يَسُوعَ. ⁵³ وَأَتْرَلَهُ وَلَقَّاهُ يَكْتَانٌ وَقَوَّصَعَهُ فِي قَبْرِ مَنْحُوتٍ حَيْثُ لَمْ يَكُنْ أَخَذَ وَضِعَ قَط. ⁵⁴ وَكَانَ يَوْمُ الْإِسْتِعْدَادِ وَالسَّبْتُ يُلُوح. ⁵⁵ وَتَبِعْنَهُ نِسَاءُ كُنَّ قَدْ أَتَيْنَ مَعَهُ مِنَ الْجَلِيلِ وَنَظَرْنَ الْقَبْرَ وَكَيْفَ وَضِعَ جَسَدُهُ. ⁵⁶ فَرَجَعْنَ وَأَعَدَدْنَ خُوطًا وَأَطْيَابًا، وَفِي السَّبْتِ اسْتَرَحْنَ حَسَبَ الْوَصِيَّةِ.

او را سرکه می‌دادند، ³⁷ و می‌گفتند: اگر تو پادشاه یهود هستی خود را نجات ده. ³⁸ و بر سر او تقصیرنامه‌ای نوشتند به خط یونانی و رومی و عبرانی که: این است پادشاه یهود. ³⁹ و یکی از آن دو خطاکار مصلوب بر وی کفر گفت که: اگر تو مسیح هستی خود را و ما را برهان. ⁴⁰ اما آن دیگری جواب داده، او را نهیب کرد و گفت: مگر تو از خدا نمی‌ترسی؟ چونکه تو نیز زیر همین حکمی. ⁴¹ و اما ما به انصاف، چونکه جزای اعمال خود را یافته‌ایم، لیکن این شخص هیچکار بیجا نکرده است. ⁴² پس به عیسی گفت: ای خداوند، مرا به یاد آور هنگامی که به ملکوت خود آیی. ⁴³ عیسی به وی گفت: هرآینه به تو می‌گویم: امروز با من در فردوس خواهی بود.

⁴⁴ و تخمیناً از ساعت ششم تا ساعت نهم، ظلمت تمام روی زمین را فرو گرفت. ⁴⁵ و خورشید تاریک گشت و پرده قدس از میان بشکافت. ⁴⁶ و عیسی به آواز بلند صدا زده، گفت: ای پدر، به دستهای تو روح خود را می‌سپارم. این را بگفت و جان را تسلیم نمود. ⁴⁷ اما یوزباشی چون این ماجرا را دید، خدا را تمجید کرده، گفت: در حقیقت، این مرد صالح بود. ⁴⁸ و تمامی گروه که برای این تماشا جمع شده بودند چون این وقایع را دیدند، سینه زنان برگشتند. ⁴⁹ و جمیع آشنایان او از دور ایستاده بودند، با زنانی که از جلیل او را متابعت کرده بودند تا این امور را ببینند.

دفن عیسی

⁵⁰ و اینک، یوسف نامی از اهل شورا که مرد نیکو و صالح بود، ⁵¹ که در رأی و عمل ایشان مشارکت نداشت و از اهل رامه، بلدی از بلاد یهود بود و انتظار ملکوت خدا را می‌کشید، ⁵² نزدیک پیلطس آمده، جسد عیسی را طلب نمود. ⁵³ پس آن را پایین آورده، در کتان پیچید و در قبری که از سنگ تراشیده بود و هیچ‌کس ابداً در آن دفن نشده بود سپرد. ⁵⁴ و آن روز تهیه بود و سببت نزدیک می‌شد. ⁵⁵ و زنانی که در عقب او از جلیل آمده بودند، از پی او رفتند و قبر و چگونگی گذاشته شدن بدن او را دیدند. ⁵⁶ پس برگشته، حنوط و عطریات مهیا ساختند و روز سببت را به حسب حکم آرام گرفتند.